

Dos bancs

(ALDC, VIII, 1884. Un banc/Dos bancs)

Banc, del germ. BANK, a través del llat. vg., presenta aquesta varietat de pl.: *ba[ŋk]s*, d'acord amb el sg. *ba[ŋk]*; *ba[ŋ]*s, d'acord amb el sg. *ba[ŋ]*, amb la *n* velaritzada per contacte amb [k], que s'hi ha absorbit (veg. *PALDC*, III, mapa 320); *b[aj]ns*, propi d'una part del mall., com a resultat d'una atracció dels pl. amb final [j] (*pany* → pl. *pa[jn]s*, *estany* → pl. *est[aj]ns*, *puny* → pl. *pu[jn]s*; cf. Veny, 1962 i 2003 c: 148-149).

Des d'un punt de vista geogràfic, el pl. *ba[ŋk]s* correspon *grosso modo* a les àrees de *ba[ŋk]*, més conservadores (bal.,

val. i punts del Principat), i el pl. *ba[ŋ]*s, a les àrees de *ba[ŋ]*, més innovadores (alg. i gran part del Principat); com innovadores, a causa d'una analogia morfològica, són les poblacions mall. que articulen *ba[jn]s*.

Bancos 87, 94, 100, 178 és una prolongació del pl. de tipus aragonès.

Altres variants lèxiques o morfològiques: *banquet* 148, 159, dim.; *banca* 18, per a dues persones; *banqueta* 18, per a munyir; *pedris* 148, per a seure; *caixabanc* 'arquibanc' 110. *Bancs* és l'única forma normativa des del *DOrt*, 1917.

